

1. Empty chairs, Photos of hostages, Place cards

2. A prayer before "v'Hi she'amdah", by Ashkenazi Chief Rabbi Dovid Lau (RCA, from israelnationalnews.com)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֲבִינוּ שֶׁבְשָׁמַיִם אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת סְבִלוֹת
מִצְרַיִם הוּא יְבָרֵךְ וַיְנַצֵּר אֶת אַחֵינוּ וְאַחֵיוֹתֵינוּ הַחֲטוּפִים הָאֲסוּרִים בְּכַבְלֵי בְרִזָּל,
יַחֲזִק נַפְשָׁם וְאַמוּנָתָם, יִשְׁמְרֵם מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, יַחְמַל עַל בָּנָיו וּבָנוֹתָיו הַמְּצֻפִים
לְיִשׁוּעָתוֹ, יְבַטֵּל מֵעֲלֵיהֶם כָּל גְּזֵרוֹת אֲכֻזָּרִיוֹת. בְּחֶסֶדוֹ הַגָּדוֹל יַחֲיֵשׁ פְּדוּתָם וַיִּצְאֵם
מִהָרָה מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה וּמִבּוֹר הַשְּׁבִי לְחֵירוֹת עוֹלָם וַיִּשׁוּבוּ לְשָׁלוֹם אֶל מְשֻׁפְחוֹתֵיהֶם
וְאֵל בְּתֵיהֶם.

אָנָּה, נִטַע אַחֲוָה שְׁלוֹם וְרַעוּת בְּלֵב כָּלֵם, הִסַּר קִנְיָאָה וְשִׁנְאַת חָנָם וּפְרַס עֲלֵינוּ
סִכַּת שְׁלוֹמָךְ וְנִנְזָחָה בְּקֶרֶב לְוַמֵּר לְפָנֶיךָ שִׁירָה חֲדָשָׁה.

It should be the will of our Father in Heaven who took his nation Israel out of the yoke of Egypt, He should bless and save our brothers and sisters the hostages who are held in iron chains, strengthen their souls and faith, protect them from all harm and sickness, have mercy on his sons and daughters who look for his salvation, annul all cruel decrees. With His great kindness, he shall send their redemption and speedily take them from darkness to light and from the abyss of captivity to eternal freedom and return them safely to their families and homes.

Please, plant brotherhood, peace, and friendship in everyone's hearts. Remove jealousy and baseless hatred, and spread over us the shelter of Your peace, and we should soon merit to sing before you a new song.

3. A prayer before "v'Hi she'amdah", by Rabbi Yosef Zvi Rimon (my translation)

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ ד' א-להינו וא-להי אבותינו, שְׁזָכֵינוּ לְחַיּוֹת בְּדוֹר שֶׁל גְּאֻלָּה, וְשָׁזָכֵינוּ לְרֵאוֹת בְּתַקוּמַת מְדִינָתֵנוּ. שְׁזָכֵינוּ לְרֵאוֹת בְּגִבּוֹרַת
עַמָּנוּ, וְשָׁזָכֵינוּ לְנִסִּים וּלְנִפְלְאוֹת כְּפִי שֶׁהִבְטַחְתֵּנוּ בְּיַד עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ד' א-להינו וא-להי אבותינו, שֶׁתְּחַזֵּק וְתִשְׁמְרוּ אֶת חַיְלֵי צְבָא הַהַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל וְאֲנָשֵׁי פָחוֹת הַבְּטָחוֹן, הַעוֹמְדִים עַל מִשְׁמַר
אֲרָצֵנוּ וְעָרֵי א-להינו. תֵּן אֶת אוֹיְבֵינוּ הַקָּמִים עֲלֵינוּ נִגְפִים לְפָנֶיךָ. שְׁמוֹר אֶת חַיְלֵנוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיךָ.

הִשָּׁב אֶת הַשְּׁבוּיִים וְהַחֲטוּפִים בְּרִיאִים וְשִׁלְמִים בְּרוּחָם וּבְנַפְשָׁם, שְׁלַח מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל הַפְּצוּעִים, וְנָקָם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ
הַשְּׁפוּף. הַמְשִׁיךְ גְּאֻלָּתֵנוּ וּפְדוּתֵנוּ נִפְשָׁנוּ, כְּשֵׁם שֶׁהַצְּלַתְנוּ מִכָּל אֵלוֹ שֶׁבָּאוּ עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ. תֵּן עֲצָה טוֹבָה לְמְנַהִיגֵנוּ, וְתִטַּע אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בְּתוֹכֵנוּ.
וְנֹאמֵר: "אָמֵן."

We thank You, Hashem, our Gd and Gd of our ancestors, that we merited to live in a generation of Redemption, and we have merited to see the establishment of our State. That we have merited to see our nation's might, and that we have merited miracles and wonders, as You promised via Your servants, the prophets.

May it be Your will, Hashem, our Gd and Gd of our ancestors, that You strengthen and protect the soldiers of the IDF and the security forces, who guard our land and the cities of our Gd. Let our enemies who rise upon us be struck down before them. Guard our soldiers from every pain and trouble and from every blow and illness, and send blessing and success in all of the deeds of their hands.

Restore those who have been taken captive and kidnapped, healthy and whole in their spirit and soul. Speedily send complete healing from the heavens to all of the injured, and avenge the spilled blood of Your servants. Continue our Redemption and the redemption of our lives, as You saved us from all those who rose upon us to destroy us. Give good counsel to our leaders, and plant unity and love in our midst. And let us say Amen.

4. The Haggadah of Rabbi Avraham Yitzchak Kook: Kadesh, Urchatz, Karpas – and Yachatz

ע"כ ברגש קודש כולו אומר בליל התקדש חג זה, מקור יסוד לכל מועדי ד' כולם, לשמירת הזכרון הכללי, ההולך ומאיר ג"כ בכל הפרטיות הציוניות לכלל יותר גדול, הכולל את העושר של הנקודות החיות המתוספות בו בכל המדרגות הפרטיות שבמהלך הקדושה של ישראל, דקדשינהו לזמנים, נאמר לכל יחיד ויחיד שבישראל להכיר את ערך פעולתו, זורע צדקה שכר אמת: קדש!

Therefore, with holy emotion, all declare on the night of the sanctification of this holiday - the source and foundation for all of the Divine holidays for the preservation of the national memory which illuminates all of the specific actions as part of a greater whole, which includes the wealth of the points of life added on that holiday on each specific level of Israel's holiness – this holiday which sanctifies the times, on this day it is declared to each Jew that he must recognize the worth of his actions, planting righteousness and receiving a reward of truth: Kadesh!

המזון הוא המשיב לאדם את אבידת חלקי חומרו, והם בונים מחדש את גיוו הנהרם, ע"י כח החיים עצמם, וע"י עבודת החיים ומכשיריהם. אמנם המשקה לא יועיל ביחוד להמציא לאדם חלקים חדשים, תמורת החסר לו, אבל הוא האמצעי המיוחד להעברת החלקים אל מקומותיהם. א"כ המזון יתיצב לפנינו בתור מטרה עצמה, והמשקה בתור אמצעי לו. והנה האדם צריך לעולם לקדש ולטהר את מטרתו, ואת אמצעיו, שעל ידם יקנה אותה, שגם המה יהיו קדושים וטהורים

Food restores to a person the lost elements of his material self, building anew his ruined body via the actual powers of life and via the labors of life and their prerequisites. Liquid [dip], however, will not be effective in providing a person with new elements to replace that which he has lost; it is a medium designated to transport those parts to their places. If so, the food represents for us the end itself, and the liquid represents the means toward that end.

Behold, a person must always sanctify and purify his goal, as well as the means via which he will achieve it, such that these will also be holy and pure.

ממילא התוצאה הנמשכת מחיים כאלה בערכם המעשי הוא לאהב באמת את כל ענוגי החיים הטובים הטהורים, המעונגים והמלאים צדק ומישרים, שאינם יוצאים מכל גבול היותר נאה ויותר מפואר, כ"א הם חיים ומחיים, שמחים ומשמחים, מקבלים טוב ונותנים טוב. חיים כאלה עינוגם הוא עבודת הקודש. זהו ערך ענג שבת, "אז תתענג על ד'."

The result which emerges from a [purified] life such as this, on the practical level, is to truly love all of the pleasures of a good and pure life, a life of pleasure, full of righteousness and justice, which does not extend beyond the boundaries of pleasantness and splendor, but is only living and enlivening, joyous and gladdening, receiving good and bestowing good. In such a life, pleasure is sacred service. This is the concept of *oneg shabbat*, "Then you will enjoy with Gd."

ההתחלקות היא אמנם מוכרחת, לבל ישכח האדם בהיותו מתעלה ומתקדש, שאמנם יש ויש גם בו בעצמו מצבים כאלה, שמצדם לא יוכל בכל עת לעלות אל הקודש למעלה הרוממה של אכילת השבע.

אף גם זאת ידע, שאף אם מושבו כבר איתן הוא והוא חסון במעלתו בשאיפה של ההרחבה מצד הקודש, שכבר עלה אליה ג"כ בטהרת חולין שלו, מ"מ אל ישכח כי יש אכילה של חול בעולם הבאה מצד ההכרח, ויש לשים אל לבו הצרכים החומריים והרוחניים של רוב ההמון, שהוא עומד עדנה באמצע דרכו ועוד לא בא למדה זו של אכילת השבע...

This division is required, lest a person forget, in the midst of his ascension and sanctification, that within himself there remain situations in which he will not always be able to ascend to the Sanctum, to the exalted sanctity above, of eating at satiation.

One should also know that even if his dwelling is already strong, and he is fortified at his level in his ambition for a sacred broadening, to which he has ascended by purifying his mundane aspects, still, he should not forget that there is yet mundane eating in this world, [eating] as a result of necessity. He should turn his attention to the material as well as spiritual needs of the community, which is yet in the middle of its journey and has not yet achieved this level of eating at satiation...

5. Mishnah Pesachim 10:5

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים שנאמר (שמות יג) "והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ד' לי בצאתי ממצרים."

In every generation one must see himself as though he had left Egypt, as in, "And you shall tell your child on that day, saying: For this Gd acted for me, when I left Egypt."